

Η ΕΚΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ Ε'.
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΤΟΥ 1901

Από Γεροντικής Μητροπόλεως
Διαδικασίες Πατριάρχης, πομα-
νας δύο μεγάλας ἑπαγκίας, ἀνέν-
αλτάσσουν, οφέλος, ἐνάρετος, ἀμβο-
τατος τοις τρόπους; εὐάρεστος εξ
πάντα προπόντι αὐτοῦ, μικρότερος
ἐν τῇ κατ' ἴδιαν ζωὴν, αγνοεῖται
αποκατατος, λίαν νομιμας, μετά
δυστυχῶς απόδιος καὶ ἐμπολά-
κτικος εἰς τὰ μεγάλα γενοντά,
δημητριαὶ πατριαρχείαν σύσφρονα
καὶ μεμερημένην, ἐπέδειξε φρό-
νην καὶ ἀγαθὸν διαθέσεις τοῦ
τοῦ κυβερνᾶν, συνεχάπτεις τὰ πά-
θη, κτεδίδιξε συνδιαλλακτικῶν
φρόνην καὶ ἔσχεν ἀπὸ περιο-
πῆς τὰ πρότιμα. Ἐκλεγεὶς πα-
τριάρχης κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ
ἀπώτοις Ἐλληνογουμανικοῦ πολέ-
μου τοῦ 1897, κατόρθως διὰ
τὴν λαϊκὴν συνετής πολιτικῆς του,
να συγχρατήσῃ τὴν ἀρμόνιαν τῶν
στόχων μεταξὺ Πόλης καὶ Πα-
τριαρχείου καὶ νά περισσότερη τοῖς
μοιογενεῖς ἐν προμανῆν κινδύνων.

Ἐδρανούμενος πρὸς τὸν Χαϊδί-
καν ἐνδιανοιάθεις μετά τῆς συνί-
θους τόπος ποιητῆς καὶ λαϊκότητος,
διώρθως Μέγαν Προστούγελ-
λον, τὸν Ἐφέσῳ θιασιτερόν ποι-
Γραμματέα, τὸν ἵσπαδάκοντον
Χρυσόστομον Καλαμάτην, τὸν
μετὰ ταΐταρδόφαμας καὶ ἀσκαλόνιος
Ἐθνομάρτυρον Σάμοντος. Τὴν Μη-
τρόπολιν Ἐφέσου ἐπέλεγος, με-
τάδεις ἐξι τὸν Χαϊδρηρόν, Ἰο-
ακεῖον Ειδιβούλιον, τὸ τοσφὸν δευ-
τέρῳ φαντατοῖς περιττοῖς τοῖς
ἄποτα τὸν τόπον Ἀριαποτῆν κατὰ
τὸν Ἐλληνικὴν περιοχὴν Σάμοντος
Χαϊδρηροῦ δὲ γενετο δὲ Προ-
κλείας Γερμανοῦ Καβαντούπολεος
καὶ σπουργόντες κατὰ τὴν επό-
λευτον περιόδον Πατριαρχείου καὶ
οὐσίαν αἰτίας ταπεττῆν
σαν τότε.

Τὸν νέον Χαϊδρηρὸν ἐξαστίφω
Συνοδικὸν μέλος κατέτοιτο δε
ἐλεκτούς τὴν Συνοδον, εἰ φυ-
λεῖς τὸν Ιουκανικὸν ἀγιόδο-
σιον καὶ ὑπονομεύσοντον. Άλλο
καὶ οἱ Γαρδανικοὶ, κατὰ τοὺς
πορώτους μηροὺς τῆς πατριαρχείας
τοῦ προθέσιος ἀπέβιλον ποδὸ-
ποτον, βέβαια δὲ τοῖς διὰ ὑπε-
ροντείας τοὺς προκατίσθους του.
Καὶ πρήγματα δὲ ἀπὸ Ἐφέσου
Πατριαρχείου διέτει πρόνυμον καὶ
ἀγαθὸς περὶ τὸ κυβερνᾶν διαθέ-
σει, δὲν ἐφάνη ἐπιρροάδιον ἐ-

τὴν ιερὰν ἀποστολὴν τῆς ἁταν κα-
τάστη ἀνίκανος νά κρατήσῃ εἰς τὴν
ζωὴν τὸ ἀπαρχητήνος ἀπειπάλλομ-
νον ὀμοιοτυχεράκινον ἀργάγειον αὐτῆς;

μονος. Ἐνῷ εἰς ἥλια ζητήματα, τοῦ
ἔτοι καὶ περισσότερον ἔπιπρεπες γιατο
τῆς Ἐκκλησίας, ἐδὲ εἰσηγήσεις τοῦ ΦΕΟ.
ἀπεκριθεὶσαν, ἐδὲ τὸ ζητήμα τοῦ ΔΔΣΙ-
500θρηκίου παταχανιοῦ ἐπιδημία
τοῦ τῶν νεωκόρων, δι' οἱ ἐπερχόμενοι
νούσοι τὰ τρεπά τοῦ I. Ναοῦ, τὸ
άδοτηρος οἰκουμενικὸν πνεύμα τοῦ
Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου οὐτο-
χώργος καὶ ἡ εἰσήγηση τοῦ Θεοφί-
λουτάστου εἰσηγοῦσθη πρὸς μεγά-
λην μὲν χαρᾷ ἐκ πρώτης ὅδεος ΒΡΙΝΟ
πρὸς λόγην ἔμοι καὶ ἀποκριθεῖσον
ἐν τῶν θετέρων τῶν νεωκόρων, οἱ
πλειστοι τῶν δοτοί μάρνον εἰς τὰ
χαριτὰ εἴσον τὸ πασχαλινὸν τον
ἐπειδήσα. Διατὶ δημος καὶ οἱ ιεροδι-
ται ἀπεκλεισθήσαν τῆς τοιαύτης
μεριμνῆς τῆς Ἀριεπισκοπῆς; Μή
οὐτοι εἶναι ὑποδειστέσσεις οἱ πρὸς
τὴν ἔπιπρεπήσαν τὸν Ιερὸν
Ναὸν ἀπὸ τοῦ νεωκόρους; Βε-
βαίως οὐχ. Ἀλλὰ τότε πρὸς
τὴν τοιαύτην διάκρισις; Θά ξεχ
τὴν καλούντην νά μας διαρωτίσῃ
ὁ Θεοφίλεστας Ἐπίκουρος, διά-
γα πόδουσα οι κοικοφρεύσου δια-
δόσεις περὶ παρακυνητικῆς δῆμεν
ἐπιβολῆς, καὶ τούτο, κατόπιν τῆς
ὑπὸ τῶν νεωκόρων θεοίστης ὑπο-
σχίσεως, διν θὲ ἐπιμεληθεύσιν τὴν
δάδοντας καὶ κυκλοφρένα γνωστού
ἔκαλησταν δημοσιογραφικοῦ
ἔργου;

ΦΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΑΣΤΑΣΙΑΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΝΟΥΜΕΡΟ
10 ΜΑΪΟΥ 1931

Η ΕΚΟΡΟΝΙΣ ΤΟΥ ΣΩΦΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ Ε

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)
Κωνσταντίνος Ἐ' ἑτεῖηφθι ἐπίλαι καὶ τῆς ἔδοσεν τῷ ἀπόβούς καὶ μετέπειτα τῶν γένοντο. Γραμμῶν, ὅπερ παρεμβάσθαι Βαζικὴν Ἐπαύρην τὸν Λιακανούσιον, διὰ τὸ ἔργον τούτῳ ἰδιαίτερος ἐνδιαφρόθι διεπνυμένος Πατρούρης καὶ διὰ τοῦ ἐξεδώλητο τοῦ θύρων, ἔδοροματο μέρος τοῦ λαβεῖν τῆς Πατριαρχικῆς ἐπιχορήγησεν τοι, πόδες συνέδεσμον τῶν ἐκδόσεων τούτων. Λιαργούχος ταῦτα τὸν λερόν τούτον σκοτῶν προσωματέντα δρόματα, ὃς καὶ τὰ διὰ τῆς Μουσικῆς Σχολῆς, ἀλλὰ κατενθύναντα ἐλαύον καὶ ἄλλα σχέδια ἐξυπέρτευσαν πεντρός μεγάλην λάπην τοῦ τότε ἐν Χάλκῃ μονάδοντος οὐροῦ Πατριάρχου.

Οἱ Πατριάρχες φυσει συντριπτικός, κατέστη συντριπτικότερος ἡπὸ τῆς ἀνδρὸν τοῦ εἰς τὸν θρόνον, ἀποβλέπων εἰς τὴν στεγῆν κανονικῶν μόνον τῶν πραγμάτων διευθέτειν, ἀνεψ προτοβούλιας καὶ τούτης. Συντριπτικός καὶ μονομονομοσημονής τὸν λαμπτήρα, δὲν ἥνεκτο τὰς ἔργωντας παραδιαστέας καὶ ἀπεθέμενα νά ἔχῃ περιβαντὸν αὐτοῦ τὸν θρόνον κατὰ τὸ 1897 καὶ μέχρι σχεδόν τῆς πτώσεώς του, ἐπὶ τέσσαρα περίπου τὸν Δέρκον Καλλίπολιν διέλεγε μετὰ τοῦ Χαλκηδόνος ἀμφιδέξιου βραχίονας. Οὗτος ἀπὸ τῆς ἀναρροφεος του εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ 1897 καὶ μέχρι σχεδόν τῆς πτώσεώς του, ἐπὶ τέσσαρα περίπου τὸν Δέρκον διετέλεσε Σαννοδικός, ὑπέρσεν δὲ ἀπορρίπτει τον, δὲ τὸν ἀμάνοντος καὶ μέθοδοντος διεύθετος τὰς διανοργανέσις καὶ λιανικήν τὰ δίνοματα ἀδάφη. Καὶ διάτοπον λαυρόδως μεσουρανὸν ἀπέστη τοῦ Δέρκον ἔδυσε καὶ μετὰ τον Βεροίας ἀντικαθίσταντο ἐν τη Συνδότῃ, ὡς θάλιοιν, ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν Ιωαννίνων καὶ Προΐνης, ἔδιε καὶ ἡ πατριαρχεία τοῦ Κωνσταντίνου.

Μετὰ τοῦ Χαλκηδόνος συνειδούσθη ἐπὶ τοιεύταν μοίρων, διότε ἀνερόντι τοῦ Σερβίου ζητήματος Σκοτείων. Οἱ Σερβοὶ ἐξῆτον, μετά τῶν Ραισοποταμῶν καὶ εἰς τὰ Σερβοτελεῖα Σύριον Μητροπολίτην.

Σκοπείουν τότε ἦτο διαμβόσιος Σταυρινὸν, δὲ ἀποτινῶν πρὸ τονού τῶν Δέρκων, δὲ ἐνθουσιώδης καὶ ψιζεκτεύοντος καὶ λοιποῖς τὸ φρόνιμα ἐκπίνοντος Μητροπολίτης. Επορτάθη ἐπὸ τοῦ πατριάρχου εἰς αὐτὸν, πρὸ διενθέτησιν τοῦ Σητηματος, νὰ δεχθῇ διαικούντα προστοπέκτελλον τὸν Σέρβον ἀρχιμαρτύρην Φωμιλανόν, πράγμα διετοῦ ἐνεργοῦθι ὑπὸ τῆς Συνόδου, μετὰ πολλὰς συζητήσας καὶ πολλὸν σύλλογον. Οἱ ἀμβόσιοι διηγεῖσθαι εἶχαν τὴν λοιπὴν τὴν πατριαρχικὴν παραγωγὴν εἴτε Εκκλησία φιλετικὰ παραγωγῆσθαι, εἴτε μάλιστα συνετελεῖν, διεμαρτυρηθῆνειν ἀκαμψίαν, παρηγήθη τὸν Σεντονίδων καθηρόντων τοῦ καὶ ἀποχωρήσας εἰς Χαλκηδόνα, διετήρησε τυπικὰ μόνον μετὰ τοῦ Ιατρού τοῦ σχέσεος. "Ἐκτοτε τὴν διοίκησον τῆς ἐπαρχίας Σεκτελίουν ἀνέλαβε κατ' οἰστάν διαμβόσιος Φωμιλανός μετ' ὅλην δὲ πρόσων διαμβόσιος προάγεται εἰς Μητροπολίτην Πελαγονεάς. Τότε Φωμιλανός ψηφίζεται Σκοπείων, Ἄλλ' ἡ τοιαύτη προαγογὴ δὲν ἐνθρέπεται τὴν κοινὴν γνώμην. Καὶ ὑπρόσαν οἱ γνωστοὶ καταληληταὶ, οἵτινες ἐξερευναλένεταις τὸ ζῆτημα, κατὰ τὸν ἐντονούστον τρόπον. Οἱ Πατριάρχες ἀποφρήγην σκονῆν, ἀνέργωντες τοῖς ἀρχεστεῖς, νὰ παρακύψουν τὸν ὑποκέφρων καὶ τὸν προτονήρωτα εἰς τὴν Μακεδονίαν τοποθετηθεῖν νὰ κακοποιήσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του.

Αὐτὰ τοῦτα τὰ πρώτα συμβούλια τοῦ Σκοπείου τοῦ Πατριάρχου τοῦ θύρων.

Εἰς Σερβική κυβερνήσεις κατά τὰ περιστώντας τῆς πτώσεος του, τοῦ Δέρκον ἔδυσε καὶ μετὰ τον Βεροίας ἀντικαθίσταντο ἐν τη Συνδότῃ, ὡς θάλιοιν, ὑπὸ τῶν Αστρούν Σον τὸ πατριάρχειαν πανεμῆμαραν τότε Σερβικά παρθένους καὶ εἰς τοὺς μητροπολίτας Δέρκουν, Ἀδρανοπατόλεσος, Αμαλεσίας, Βερούμας, Μηδιάνικης, Κορυτοΐς, καὶ τὸν Μέγαν Προτογύγκελλον Χροσόποτομον. Ἄλλα δὲ μικρότερα εἰς διαφόρους παραργούκοις ὑπαλλήλους.

(Ἀκολουθή) ΠΕΡΙΝΘΙΟΣ : π. 1
τοῦ 27η Ηεδεύσιαν η
την Αγρίνιον

ἐπεμβάσεις ισχυροῦ ἐκτακτιστικοῦ παράγοντος καὶ ζητεῖται κακός ἡ ἐν τοῖς παρασκηνίος διευθέτησις τοῦ ζητημάτος τούτου. "Οὐκ φρονήμος βεβαίως.

ΚΑΤΟΠΙΝ τὸν δονὸν ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον, τὸ εἰς ὅφατον Προεδρεῖον τοῦ I. Συνδέσμου στοιχοίων τῷ περὶ Σοματείων Νόμῳ ἀπεργίσας καὶ ώστε τὰς ἐλογάς προεδρείου τοῦ Σοματείου τὴν μεθομένην Κυριακήν. Καὶ τόπῳ δέλνος θὰ δοθῇ εἰς τοὺς ψηφοφόρους ἐφημερίον, οἱ ὄποια, ἀδεάμαντος ἐντελῶς πάσης ὑποχρεώσεως πρὸ πρόσωπος τὰ δύοια πρόταστάν τοῦ κατέβαντα πάντα λέθον, ἀφιερωτούσοντὸν τοὺς λογοκοπούντας καὶ παρουσιαζομένους ὡς δῆμον ἐκπροσωπους τοῦ Σερβιῶν ἐκληρουατικῶν παραγόντων διὰ νὰ ἐπιτρέψουν τὴν πολιτεύνων, ἀλλὰ τὰ σοβαρά ἐξείνα πρόσωπα τὰ δύοια δηπικῶς θὰ μνηθοῦν πρὸς ἐξυπηρέτους τῶν συμφερόντων τοῦ κλήρου. Καὶ μίαν τοιαύτην ἀνοτερότητα στένεος καὶ ἀνεπηρέαστον τοῦ φρονήματος ἀναμένουμεν ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους ἐκλέκτορας τὴν μεταφροσεήν Κυριακήν. "Αἱ προσέλθουσιν εἰς τὴν κάλην ὡς ἐλεύθεροι καὶ ὅρι δοῦλοι τὴν σκέψιν

Η ΕΚΡΟΝΙΣΣΙ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ

POINTER TO Y2000
ՏԵՇԱՅԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

προφέτη Αγίου Ιωάννη του Καντακερόντη της Λαζαρίδης στην πόλη της Καστοριάς. Ο Ιωάννης ήταν ο πρώτος που ανέβηκε στην θέση του Πατριάρχη, όταν ο Σωματός της Εκκλησίας διέσπασε στην Αρμενία και στην Αγγλία. Τον ίδιο χρόνο η Εκκλησία της Αρμενίας επέστρεψε στην Αρμενία, μετά την ένοπλη απόσταση της αρμενικής γενοκτονίας.

μεν ἐκπειρέσις.
Συγκατηγοροῦ θέρη τετραετεία πατραρχείας του καὶ ὁ πλέον
πόλις τῆς Ὀρεούπολης, τῇ εὖρη
μάνγιο ἔδω τὸν ἄγαλμαν τοῦ
πορειῶν περιβόλου, θρύλοις
δροῦσα, πρὸς ἐπαναφόριαν
ηὔρισαν τοῦ Ἰωακείου.
Τὸ Ιωακείου κύριον μάρτυρα
οὐδέποτε ἀληγονήσαντα τὸν
του. Δὲν ἀπέντεντο λοιποί, καὶ
ληγὴ τὴν διάθεσιν τῆς πατρός
τοῦ Κωνσταντίου, αἱ θεαταὶ^{τοῦ} πατρὸς
καὶ τὰ διατάξιαι, τὰ συναντήσεις
πρότερα εἰς ἑκάστην ἀναμνήσει
από τῆς Συνόδου, τὸ οὐδεμίον.
Την 1899 ἀπόλανθόν τοι
παράχρονον "Αλεξανδρεῖας Σωρού"
κατὰ Τσιλιόν, παραυσκόντινον
οὐδεμίαρικον εἰς τοὺς Πατραρχικούς
παταλαγίαν τοῦ Ιωακείου.
Ἐγνυγόν πάντα λίθον, ἐπει
παταλαγίαν, τοῦ φορεῖον ἐψυ
τον καὶ τὸν πελώνα νόν δέχεται
μήσυχον "Αλεξανδρεὺν θρόνον,
τοῦτο εἰγον συνεργός διλους
εἰς Αἴγυπτον ἡροεῖται, πρέπει
πλειστούσιον Ιωακείουν. Ήπιον
τοις ταῖς εἰς ἐνέργειαν τεθεῖ
ἐμπαγμάτησαν, πρὸ τῆς πειθαρί^{της}
ἀήσιον τοῦ Ιωακείου, τοῦ πολεμούσον
τοῖς προτερήσιοις, μηδὲν
τὰς ἥμερας τοῦ ³⁵ τοῦς τούς
γαρ βρύσαντο μεταλλούσαν
ην παταλαγίαν ἐπὶ δευτερούσι.

ια τῆς
με-
σονο-
απερι-
άλ ου-
τού τὸν
ιως τε
χώνυμα
αὐθίδη-
ργειας
κακεψεις
: ζω-
ρεσθη-
ωιστου.
Πλα-
νονιου
πανία
τούς γ'
ις ἀ-
λλου
η τὸν
Πόδες
τοὺς
δὲ καὶ
πατέ-
ρα
θε-
μετερή-
σις, δι-
πρώσθι
ερρω-
μενος τη-
γούτος

ΔΙΠΟ διετέλε περίποια, συνιγ-
νόντων ιδίων και τοῦ
νικοῦ Δημοσίου ἀποτελεσμάτων
επειδὴ μισθώσεως ἐλάχιστου
παραλλαγῆς. Βουλευτήγνων ἀντί-
στοι μισθώματος τούτων δεκ-
ακιδίων (18.000) ὅρχυμον,
διατηρεῖ μᾶλις ἐλάχιστου δε-
στίας, τοῦτο δὲ παρὰ τὰ συ-
ντρόφων τῶν παραχρήστων. Βού-
λευτοὶ καὶ τάξις διαμεριζόμενοι
Τόποι καὶ τοῦ Ἐπικλητοῦ
Οἰκουμενικοῦ Βουλευταρισμοῦ.

ηρ μα-
λεη π-
σμάτων
(1) της
επι-
κεισι-
κού δι-
απελ-
λυγή-
λαχύ-
τον
τικού
δισσού
απει-
κεισι-
κού γε-
νος
τον ε-
πί την
μετα-
ποίηση
της οικουμενικού Θρό-
νου κατά την διανομήν) και τέο-
στρας προσκείμενου την Πατριάρ-
χη, τούς : Αριστούς, Ιωνυγόνον,
Μεταποίους και Λιτεύης.

έστοι και ἐν μέρει ἔπειλεσαν
εἰς θάρος τοῦ Ὁργανισμοῦ Κ
υκῆς Προσώπου. Ήδη πλήρω
μετὰ τοῦτο και πάλιν ἀγνόηστη
προσπάθεια, μετατάσσει δὲ ἡ
γη τοῦ καλλιέργου και προσ-
ωπέρων μέρους τοῦ γύρου
Ἐκκλησίας. Ὁσταντορθροῦ Ε
γγάνεις πρὸς ἴκανονοισιν το
γενέτοις κυρίου.

της
συνι-
κέντη-
νά
προσ-
τελε-
τούσαν
τον ο-
ποιον
την ε-
πέβα-
λλαν
τον στον
πολε-
μοντα-
νό ζ-
σην ο-
ποιαν
την ε-
πέβα-
λλαν
τον στον
πολε-
μοντα-
νό ζ-

Αλλά η πρωτογενής του περιορί-
ση ήσεν δύο. Κατά Ιανουάριον του
1901 έξαρχης ήτε δραφείου αν-
τικαταστάτης του στο Απόκλινον τος
Συμβούλου Μητρού Μαράχονος, δι-
εγαρδός Σώμαν, μέσες της Γεωργίου
Καζαντζή, απεριόρθωτος Ιωακειμιχείο,
πολλαχού δράσαντος ἐπι τοιράν έ-
τοντος δέρη των Ιωακειμικών κόρμων.
Ο Σώμαν Καζαντζής διετήρησε
τὴν προτίθεσην του εἰς τὸ Ιωακει-
μικὸν κόρμωντερ τὸν περιεῖται καὶ
πολελάπτων τὸν ἔτιθετον, μέχρι τέ-
λους τοῦ δέου του, δεῖξας οπινών
πολιτικῶν εὐθυνῶν καὶ εὐγένειαν
χρεαρχεῖσθαι.

(βαθύτερον)
ΠΕΡΙΠΤΩΣ

卷之三

Η ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ Ε' ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΤΟΥ 1901

(Μυητήριαν ἐν τῷ προγραμμάτῳ) ἡρώων Ιωακείμικον: οἱ Α. Γάγκος, οισος καὶ Λέρου καὶ Καλόμουνος Τι-
Αἱ ἀδελφήσις: αὐτοῖς μεταπλασια-
δος θεοτοκίστησιν τέσσας, ἐπικαλαμβά-
νονται διτὶ διπλούντη τὴν ἁματίαν
καὶ ἀμφιλέπτην περὶ τὴν προθεσμίαν
απότελεσται, μηδὲ ἔνθετος, οἱ περι-
τοῦ Πατριάρχην. Οἱ Χαλκηδονί-
οις Γρηγορίου, μηδόμον "Ἄγιλλας",
πολύμητοι, πελαζοῦ: ἀγνωστοῖς, δι-
δόταινεν δὲ τῆς εἰδούσας τὴν ἀπόχρυσα:
τον τὸς ὄπουσκολος τείχους καὶ
προσημάνεται τὰ γεγράπτα.

Προσήγγιται δῆλον τῇ 18 Μαρτίου.
Πάντην Κορινθίην τῶν Νηστείων,
καθ' ἥν οὐντας οὐνταστούσαν σε οὐντα-
δούλους, οἱ Ι. Βιθνᾶς, Γ. Μελαχρονί-
δης, Κ. Κωνσταντινούπολις καὶ Α.
Γάγκος.

Διὸ ἡμέρας ἔνορθερον εἰς τὴν
συνεδρίαν τοῦ Μηνοβούλου, ἐν
ιέσσοντο πορθέμα, καὶ αὐτοὶ ἀγνεύσαν-
καὶ ἐπιπλοῦσιν συντηροῦσι, απο-
λείσθενται 11 ἢ 12 ἡμέρα ἀντιποδού-
ντοροῦν, μέλλοντες νὰ παρακα-
λησθούσιν εἰς τὴν παταραρχικὴν ἔκ-
λητην συνέλευσιν. Σφράγεις μέστοις:
ἔνεψες ἐκδίδονται τῷ Γεωργίῳ Με-
λαχρονίδην καὶ κατεβαῖνον τὸν Χάλκην:
εἰς τὸ Φανέσσον καὶ τὴν πλευρήν τοῦ
στόν τοῦ Σημερούλου βιώνει τὸν
τοῦ Ιωακείμικον. Ἀποτελεσται-
σθεντοι οἱ ἀντιποδούστοι τὸν θεο-
τοκόν, διο τὸ Γαλατά, Βελίνον, Σι-
λεστρητήν, Βελατά, Βούγιαρδον, Γον-
ιαθέναν καὶ περιμένουν ὑπὸ τὸ
τέλος τοῦ θεοτοκοῦ, οἱ ἀδελφοί
τοῦ Σηνάγητος, Θρεσκαί, Επι-
στροφήν, Στενήν, Θρεσκαί, Ε-
πιστροφήν, Κτηνοῦ. Τὸν ἀπολογητικὸν
τὸν θεοτοκοῦν τὸν θεοτοκοῦν
τοῦ Ιωακείμικον, ἀποτελεσται-
σθεντοι οἱ πλευρήν τοῦ Αρχιερέων καὶ
οἱ Αδελφοί Γάγκος—ἀπλείσονται πά-
λι—παρηγόροι, δὲ Ζήσην Θ. Ζήσην:
δὲ φύρων 26, δὲ Τίτων Χατζηπού-
λος δὲ φύρων 24 καὶ δὲ Επιμηκούνη:
Ραχτίδην δὲ φύρων 23. "Ἄπον
μενες εἰναὶ διτὶ διο τὸν ἔκ-
λητην συνέλευσιν τοῦ Ιωακείμικον
περιπορεύονται καὶ εἰς τὴν πρότρη-
πτον τοῦ ἔκλητην συνέλευσιν τοῦ Ιωα-
κείμικον καὶ τὸ 1878, δὲ Ζήσην. Θ. Ζήσην:
ἀς μέλος καὶ τόπον τοῦ Μικροῦ Σηνά-
γητος καὶ δὲ Αδελφού Γάγκος, ἀς ἡν-
πρόποντος τῆς ἡγεμονίας Σηνάγητος:
Οἰωνούσιον ἔνηργονταν παρ-
τεῖ τὸ Ηὔρι κατεβαῖνον καὶ διαμερι-
γικός Τσερέρει, δὲ ἀποκατέστη τὴν
ἰλασγήν τοῦ 4 νέαν Σηνάγητον,
ἰστάλη ἔνταρας φελτζός Πατραρ-
χείας.

"Ηέν δὲ τοῦ 8 Συμβούλων, 5
τοῦ Δ. Συμβούλου τοῦ ΟΔΕΠ δὲ
ῆλλας τοιμασταὶ 417 ή δέσμους
φανταζόμενος νὰ τοιμισταὶ κατηφορού-
ντοντούσιν, διελθούσαντο διὰ τὸ
πότερον τὸν ἀπό τοῦ λοιπού τοῦ
κατά τόπον ΟΔΕΠ νὰ διποιεῖσθαι
σαν ἀδοιρήματος τοὺς ἴσχυμοτάτους τῆς
ἥρωδες ὑπηρεσίας τοῦ κανεκροῦ
ΟΔΕΠ.

ΜΑΣ καταγγέλλεται διτὶ εἰς προ-
στασίαν τῆς Ἀριστοκρατίας. Ἀν-
τινῦν πόλεισιν νὰ χαροπονηθῇ εἰ-
λεύθεροι ἀποτομοὶ τὸ δύτον ἐντελεῖς
διδούμονται διὰ τὸ δημιουρον τοῦ
λειτούργου, βαρούμενοι ἐπὶ πλέον
καὶ μὲ ποινὴν φυλακίσθων ἢ δι-
ποτοῦ πρωτεργάτων ἀπόκτησαν. Καὶ εἰς
τὴν χρεωκόπιαν παντὶν θάλα προ-
ρήθη Ἀριστοκράτεις ποιεῖσθαι
καὶ εἰσαγάγονται προσώπουν εἰς τὸ
δύποτον οὐτοῦ ἢ τοῖς πλείστοις υπο-
χεωσάσται. Τὴν σαμγήνα καὶ τὴν
δύποταν ἐνδόποταν ποιεῖσθαι ἢ ἀ-
νάγκην διπλόσιον κλέπτομαν διακρι-
νούμενον εἶται ἡμέας καὶ μορφούσιον,
οἱ ἔγκλωποι κατὰ τῆς Ἑκκλησίας
δυνάμεια νὰ χαραπτομένη μά-
ται τοιμασταὶ ἔνεγκανται. Καὶ ἔχουμεν
εἴτη πεποιθόμενοι διτὶ Ἀριστοκρα-
τοποτῆς Ἀθηνῶν θὰ ἀντιτάξῃ
πατησιοποιητικὴν διπλούντην πό-
λον ποιεῖσθαι τούτου τοῦ
τοπείαν τὴν ἀρχαρχίαν τὸν πατησιο-
ποτηνούσιον τοῦ Πατραρχείου:
Τῷ Επιτρόπῳ Νικολαΐδη, Μήτρην:
Στεφανοῖ, Βίργην Παλλάκροτος, Ξε-
ρού Κωνσταντίνου, Κροτωτός Γερζά-

τοῦ Δ. Συμβούλου τοῦ ΟΔΕΠ δὲ
ῆλλας τοιμασταὶ 417 ή δέσμους

τέρμα εἰς τοιμασταὶ κατηφορού-

ντούσιον, διελθούσαντο διὰ τὸ

πότερον τὸν ἀπό τοῦ λοιπού τοῦ

καταρράκτην τὸν θεοτοκοῦν τὸν θεο-

τοκίστην τὸν θεοτοκοῦν τὸν θεο-</

**Η ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ'.
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΤΟΥ 1901**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)
Ἀκολούθως ἐπιτρόπον ἀποτελού-
μένη ἐκ τῶν Χιον Κονσταντίνου
Δεκτηράντη, Γρεβενών Λορραῖνον
Μιμικέλη καὶ Ἀλεξανδρίανον
τεσσερέῳ τὸν παπούν, καὶ ἔξ-
θραν αὐτὸν τὸν ὄλονος, διὰ τοῦ
τοῦ Σητημα πρότερα να ἔιδη.

Ο ἐποχὴς ἀβδομαζουμά-
τρος τῆς τοιούτης εἰμονίς, μετ-
αγεθή διτὶ μέρη τῆς αἰγαίου θα δο-
θῆ ἡ δύναμις, κατεύθυντος εἰς τὴν
πόλεμον.

Ποὺ ἡ διάλιμον, κατὰ τὴν ή-
μέραν ταύτην τὸν Λορραικὸν Ενυ-
γέλιον, οἱ 14, ἀπέσταλαν τὸν Κα-
τοῦ Κεζεράνην Ἄντ. Οικανᾶν πα-
τρὸν τὸ Πατρίδην δύος αιστιφο-
ρῶν Αἴτον τὸ τελευταῖον νὰ παρα-
πεψῃ. Η διάτιτσης τοῦ Α.Θ. Πα-
ναγοπούλου ὑπέρθεν ἀρνητική.

Ἄγια καὶ Μεγάλη Παροικεῖν
Ο Πατρίσιος χρονοταξεῖ τὰς
Μεγάλας. "Ὦγε, μετὰ τὸν πατέρον
τοῦ Μητροπολίτου. Εἰς τὸ Τερόν
παραστάτης ὁ Αδαμαντοπόλεος
Κέραλος καὶ Λέρου καὶ Καλαύρης,
Πατέρης, ο τοπιστότα τοῦ Ι-
ωαννιτικοῦ Συνοικόλου. Ο λαϊκοί¹
αρχαιρεῖς εκτελοῦσσιν εἰς ἄλ-
λους ναούς, ίδιο δὲ εἰς τὸν ναὸν
τοῦ Μεγαρίου τοῦ Παναγίου Τά-
φου. Τικὲς δὲν ἔξηλθον τῶν οἰκιῶν
τοῦ.
Λιαργούσις τῆς Ἀκολουθίας τῶν
Μ. Θρώνων προστάγονται εἰς τὰ Πατρο-
πάτειαν δὲ Ζάρεον ἀπόλυτον νεονα-
ύτου Μ. Λογοθέτου. Κατερίνη
τετοῦ εἰς τὴν Αἴθουσαν τῆς Σε-
πανιδεπούλης Ἐπιτροπῆς καὶ συντονι-
σμοῦ αἵτη τὸν Ἀδαμαντοπόλεος
καὶ παῖς ἀλλούς εἰς τὸν θεό-
τον Οὐρανούν. Ο Αρχιγραμματεὺς τῆς
νοῦσου Γενναδίου (ον Θεοφάνε-
νικη) πληρωφροῦθεν, απειλεῖ την
τὸν Ναόν, πληρωμές εἰς τὸν θεό-
τον καὶ γνωστοτερούς διάλογον καὶ
τὸν πορειατοῦντον Πατριάρχην
παριθίνοντα. Ο Πατριάρχης
πρέπει, ἀπάγοντας, δύναμιν πατε-
ταῖον σχόδην τοῦ γενναντοῦ:
·

"Ἄφεις αἰτοῦσιν διότι οἴδων εἰ
ποιοῦνται καὶ δικάσσονται τὸν προ-
τονάκτην Γεράσιμον Βιολάρην ήνα
παραδειματικόν τοῦ απεγένετον Βοσ-
τικού της Μεγάλης Παρασκευῆς.
Η μετεπίτην της Μεγάλης Η-
μέρας ανετέθη εἰς τὸν Μέγαν
Μητροπολίτου Χοροδότον.
Τὰ τελευταῖα συμβάτα εἶχον
τηρήσθων τὸ Χοροδότον, κατό-
ποντοῦ μὲλλον, καθόσον έθεσσος
καὶ ξανθὸν ὑπεύθυνον διὰ τὰ πα-
θώματα τοῦ Γέροντος του. Ἐνισ-
χροῦσε κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐλό-
πιτολίων ἡ μετὰ πολλῆς ἀθο-
τηρος. Καὶ ἐτέθη οὗτον ἡ κορονᾶς
εἰς τὰ λάθη τῆς προσολήνος καὶ
ἀντικαταστάσοντος Συνοδοκόν.
Συνέπεια δὲ διογκούντων ἡπ-

τεκταγόνος Μητροπόλεον, ἐπος ἀ-
ποτελεῖσθαι συγεινάς αἰτήσις αὐ-
τῶν τὸν δέσμον διὰ τὸ Ταρίπον Προνο-
ταῖς, δρον καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν αὐ-
τῶν εἰς τὸ ΤΑΚΕ. Εἰς τὴν ἐγκα-
λιῶν ταῦτην ἀπήγνωσαν μόνον 20
Γραμματεῖς τῶν Μητροπόλεων. Αἱ
αἴτησίς αὐτῶν πρὸς μηρόν δεσμο-
θρηγούσα περὶ τῆς Αρχιεπισκοπῆς
Ἀθηρηνῶν εἰς τὸ Ταρίπον Προνο-
ταῖς Δημήτριον ὑπαλλήλου, τὸν οἰκι-
στρον πρὶν ἡ ἐκδόσιστην ἐπόντον τὴν
ἐκπυηγήσασαν τοῦ διένεγος περὶ τῆς
I. Συνοδοῦ διπονούσασθαι πατε-
ταῖον περὶ τὸν στόλον Μητρο-
πόλεων περὶ τοῦ αρθροῦ, τοῦ
προσθόντον περὶ τὸν οἰκιστήν
τῶν Μητροπόλεων, μετόν.
Εἰς τὴν ἐγκαλιῶν ταῦτην τῆς
I. Συνοδοῦ ἀπήγνωσαν περὶ τοῦ 20
Μητροπόλεων, ἀναμένεται δὲ καὶ ἡ
ἀπόγνωσης καὶ τῶν λοιπῶν τῶν συ-
λλόγων αὐτῶν αἱ ἀπάντησεις σεβ-
αστοῦσθαι εἰς τὸ Ταρίπον Προνο-
ταῖς καὶ ἀποστραθῆσθαι εἰς τὸν οἰκι-

στρον τοῦ Υπονομάχου Τεσερέ,
δι' οὐ προσεκαλούντο τὰ Λόν Σό-
ματα εἰς ἐκλογὴν Τοποτηροῦ.
Ο Ζάρεος πρὸ τῆς πατριαρχικῆς
ἀρχῆς, συνεκίλεν εἰς συνεδρί-
αν τὰ Λόν Σόματα ἐν τῇ αἰθού-
σῃ τοῦ Μεγάλου Συνοδοκοῦ. Πάντες
προσοήλθον πλὴν τοῦ Μητρο-
πόλεως Χαροπούσου. Επειδέσθων, Ἐ-
γγονιμάτευσαν δ' Ἀλκαζάρδης Μαν-
ώληρος. Ο Ζάρεος ἀνέγνωσεν εἰς ἐ-
πήκοον πάγιον τὸ διατακτικὸν
μέρος τοῦ Υπονομάχου Τεσερέ,
δι' οὐ προσεκαλούντο τὰ Λόν Σό-
ματα εἰς ἐκλογὴν Τοποτηροῦ.
Ποὺ δὲ ἀποχρώθη τῆς συνε-
δρίας διὰ Ζάρεον, ἐδέκητο τὰ ἐγκα-
λίων εἰς τὰς εὐχαριστίας τοῦ Αδαμαν-
τοπόλεως, διὰ τοῦν καταβιηθέντας
κατὰ τὰς τελευταῖς μεγάλας ἡ-
λέων πόλους καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἀπο-
τέλεσμα τῆς ἐκλογῆς Τοποτη-
ροῦ.
Οι Μητροπολίται Ἀμασείας
καὶ Ιωαννίνων ἀνέχονται καὶ
πάντα παρὰ τὸ Πατριάρχη καὶ
παραπλανοῦνται. Αἴτον τὸ δόντον,
νὰ διορθώῃ κανονική παρατη-
ρίαν, ηντα πασχιθῆ η ἀναγραφή
ἐν τῇ λοτοφῇ πανέσος Οἰκουμενι-
κοῦ Πατριάρχου. Άλλ' δι Κων-
σταντίνος ἐπέδεξεν διδύμωντον
ισχυρογονούσην καὶ οὖ δον Μη-
τροπόλεως ἀπεκαμένημαν τοῦ
Ιωαννίνων Πατριαρχικοῦ Γραμμ-

ατοῦ, διερρόθεντες.
(Ἀκολούθει)
ΠΕΡΙΠΟΙΗΣ

Η ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ Φ.

Τοῦ δέ Σώματος εἰλεῖσθαι Τοπογράφη τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου τῶν Προνέων Νομάδων πανίκαν. Συνυπολογισθεῖσαν δὲ Αδρανούσιον Κύριλλος καὶ ἡ Χίον Καπνιτζίνος. Οἱ Ποσει-
δεῖς ἔλαβε ψήφους 14, 4 δὲ Αἴδουνούσιος καὶ μάνον μίαν δὲ Χα-
ρούτης τῆς συνεδρίας καὶ μόνης εί-
ρετο τοῦ ψηφισμοῦ ήσαν 19.

Ἐπι τοῦ πλειονὸς τῶν Με-
σσαρίτων οὐ Τοπογράφης
Ναυμαχὴν, ανοιδούσοντος ὑπὸ^{την} τοῦ Μ. Λογιθέου, ἀγνῆλην εἰς
τὸν ἄνακτον Γιλλᾶς, καὶ ὑπέβαλε
τὴν εὐνομούσαν τούτην τὸν
Σύνταγμα. Αὐλούνθως μετέβη
εἰς επανατοποιίαν επισκέψεως πρὸς
τὸν Μεγάλον Βενετίον Καλλί Ριμα-
νίου τὴν υπονούν της Δικαιωμάτων
Αἴδουνούσιον καὶ τὸν τοῦ Ε-
πιστρεψάν Μεσσίδην.
Διαβαίνων τῆς Μ. Παπασακείης

Γνωστὸν τὸν ὁ Προύσας ἐχόματος Τοπογράφη καὶ μετὰ τὴν πατέρινην Νεούντην¹, κατέλαπον ἀγάδια σαμνίνων συντάξης τῶν παταλάνων ἐνεργουμένων τὸν κόρην του. Μετὰ τὴν εἰλογήν συνεπάνθη ὁ στρατός Μαζαράτας καὶ ἔπειτα τῷ Ζαβέδῳ ἀποτελεῖται εἰς τοῦ Μητρόνυμον, Γρεβενῶν καὶ Ἀγρ. Σούνια. Οἱ Ζαβέδοι παραλαβόντες τὸν Μαζαράταν πατημένην εἰς τὴν Αἴγαρκο, διοικήθησαν τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐλλογῆς τῶν Τοπογράφων. Και ἀγάν, τὴν δὲ ἀπόκτεινται οἱ Μ. Παρασκευῆς ταῖς λόγων αὔρας, μετέβησθε οἱ Πατραρχεῖα δοῦλοι ἐπίδεικτοι τῆς Προσώπης της εἰλογῆς. Οἱ Τοπογράφοι μάλιστα κατέβησαν εἰς τὸν Πατραρχικὸν ναὸν, προσευθήσαντο τὸν Ἐγκριτικὸν τοῦ Επιτρόπου "Υμνον". Καὶ συνεψήσθησαν τὸ δρῦν τὴν προστάταν τῶν Μ. ώρων καὶ τὸν ἐπιτρόπον δὲ Πατραρχῆς καὶ τὸ ἐπόπειραν εἰς τὸν "Ἐπιτρόπουν" τοῦ Τοπογράφου τοῦ Πατραρχικοῦ θρόνου.

ταφεῖν ὅτι ἡ κανονικὴ ἀστονί-
σταις ἀρχιερέως εἰς Μετρόπολιν
ἀπέτι πορθὸν τὴν ἐπιτύχην αὐτοῦ
τῆς Ι. Συνόδου τῆς κανονικῆς
ἐκκλησιαστικῆς πράξεως
ταῦτα καὶ μετὰ ταῦτα ταῦτα
ταῦτα δὲ τοῦ νομοῦ τῆς Πατρι-
τεῖος.

Οὐκέτι οὖδε μετά

Ωσαντος ἐπει τῆς πολιάρχου της
Ἐκκλησίας βεβαύωμαι ὅτι οὐκ εἰ
κληματική αὕτη ποιεῖσθαι καὶ εἰ
λεγεῖ εἴναι τελέσθαι αὐτόταξι
ἡτοι ἀσχετος καὶ μενεζόπτος
απὸ τοῦ νομού της Πολιτείας.
Ἐντεῦθεν καὶ βλέπομεν ἐν
τῇ ποιεῖσθαι Ἐκκλησίας ὅτι

απένεικός ήταν την ἐξάπολιστην
ταύτην την πολιτείαν αδιαφόρος και ἀ-
γρεύτων την ἔχει συδοθεῖ. Ή οι δέ
πολιτείας νομοί της Πολιτείας
την αγροδερές μοναδιαίβανταν την ἐξάπο-
λιτην πολιτείαν και νομικήν διαπολιτικαν-
τικήν πολιτείαν επίνοιαν ήταν δι-
δει τας κατανούντας και τηλε-
σεις τον υπόστροφον και την πρά-
την της απομονωτής αὐτόν, εκ-
δει τας θέσεις γάμους και δια-

οὐα, μνημονεύεται τὸ δόνορα αἰ-
τοῦ ὑπὸ τῶν ἐφιμερίσων ἐν ταῖς
διαφόροις ἀκολουθίαις καὶ ἱερο-
τελέστιαις καὶ π., ἐν φάντιμέσι
οὐδέν απολύτως παρθένευτον ὑπά-

χαρά, κατ' αὐτὸν περιέσθεντος αντώνος την
διαδικρίψην της επαγγελίας αὐτῶν
άνευ την νεονομίευσην ταύτης ζε-
χητικότητής μαζίζειν στηρίζονται
μόνον ἐπὶ τοῦ νόμου της Πο-
λείτελας. Επειδούσαν ἐν τῇ Ιατρού-
της Επικοινωνίας αποτελεῖ η τελε-
ταιά πατέληρα τῆς κρατικούσσος
Μητροπολίου Νεαροκοπίου

Σεβ. Μητροπολίτον Δαμάσιον ἀλλάζει
καὶ εἰς ταυτίνη, ως γνωστόν, εγ-
καίον τέτταντη τέρμα κάρις εἰς τὴν
σύνεσσαν καὶ εὐθείαν του Υποστο-
γοῦ τῶν Επικοινωνίαν καὶ Πα-
τέληρας κ. Κ. Γεωργανοπόνου, δοτίς
καὶ ὑπέδειπνος εἰς τὸν οἰκουμενικὸν Μητρο-
πολίτην τὴν ἄντακονοπότητα
τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ, ὡς τοῦδε
ἔδειγεν τον τοῦ τηρεγκαρπο-
ματος ὅπερ ὁ Σεβ. Μητροπολίτος
Δαμίους μάστερος πόροι την Ι. Σύ-
νοδον καὶ δι' ὅδηνος οὐδὲν ἀπέστη-
σεν εἰς τῆς Μητροπόλεως Νεαρο-
κοπίου τὸν ἀγάπησθον αὐτόν.

πολιτών. Ακολούθως μετέβη
σε εργαστήριον επακούειν πόρος
Μάγνης Βεζίνηρ Χαλίν Ριφα-
τίου υπόσχοντας της Δικαιοσύνης
Αρθρωμάτων κατ' αυτόν τον Ε-
πιστρεψιν Μεμδόν.

Το δεινόν της Μ. Παρασκευής
εκθρόνισες Πατραρχίας, πε-
πλωτέλλες τα θάβατρα τον ξύ-
οφαρα, κατέβη σε είς τὸν Πατραρ-
χὸν νιν, ησάσθιν τὰς λειχας εἰ-
δώνας, ἀπειρεψότοις παραπο-
νάτας καὶ ἀλληλοειδοτηδήνεται
Ιατραρχούσοις ὑπάλληλοις, εἰχά-
τησθούσαν αὐτοῖς εἴτι τὴν συνεργ-
ειαν των καὶ ἔξτην τοῦ Πατραρχο-
ακοῦ περβολῶν, ἀφοῦ ἐντένεται
πλῆθος πόρος τὴν πλεονάση τάνη
ον, κατεβούσθεις εἰς τὴν ἐν Μου-
λέδων οὖσαν Μητρόπολην εἴτι
εὔρη γαμβροῦ του.

Άπο τῶν Πατραρχείων μέρι
Πολυάλιον δι Πατράρχης μετέβη
εἰς θεοφανίαν εὑρών τὸν τοῦ
Ιεράλον Προτοσυγγέλον Χρυσό-
τοντον καὶ ἐπὸν τὸν γέλλαρον
πιστοποιήσαν Φαναρίον Κεμάλ. Τό-
τε ἐγνώσθησαν ἐποδέξαντες
καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς Γούρκους
σθόντας Ὅθοδος Πατρα-
ρικοῦ μαζὰ τὴν ἀδελφούν Δημήτριον
καὶ τῆς Χριστιανούσας Οἰ-
κους τοῦ Πατραρχοῦ μαρτυροῦνταν
Μ. Ἀρραδίανος Αινεργείας
διπλωμάτους (*πάτρα*) ὁ Λευτε-
ρεὺς καὶ Πατρέας (ὁ νῦν Οἱ-
οντακονίος Πατραρχὴς Βεναγίνη)
οἰστερτεύοντας τοῦ Πατραρχείου
πατριαρχικοῦ Πατραρχείου κλήτην
πατεῖσαν. Εὐλογὸν δὲ τὴν
μάρτυρον πάτην συνεδίων τιμη-
τικόν. Ταῦτα ἀστυνομικοὶ καὶ

Οὐδεὶς ἐβδομάδας μετὰ τὴν
παρθένον του· οὐ πατριώτης
κανείστινος ἀπέλινεν ὅπουν
τοις παιστινούς τοὺς Μητροπό-
λεις του Οἰκουμενικοῦ Πόνου,
όηλη τῶν Συνοδιῶν, Επιστορών
τὰ κατὰ τὴν παῖδιν του, καὶ
ποιούσιον γοργόμενος: «Οὐ οὐδεῖς
παντεῖς πρότινον Κονσταντινουπό-
λειον Κονσταντίνον.

Βραδιτέρων ενσκάλωνται εἰς Λαζαρίου, παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Θεολογίους Σχολής τὸ μέγαρον Ταγματάρχης, δύο καὶ ἑγαπέτοντες τὴν 4 Μαΐου 1901, ἀποσθεῖες τῆς ἔγκυομον νύφης καὶ δύο τοῦ εἴδους διάβατος την 27η Φεβρουαρίου 1914.

Πρωτανθήνεις τὸ τέλος του, ἐπήγειρε νὰ τελεσθῇ ἡ κηδεία του, ἀνεγένεται διορθώση καὶ καὶ ἕνως ἀρχιερέως μόνον. Ἀλλὰ ἡ Ι. Σύνοδος ἀπέφερε πάνα τὸν κηδεῖον δημόσιον προεξάγοντας τοὺς πατραρχάρχους Γερμανίου. Εἶτα καὶ συμμετεχούντων τῶν μελών αὐτῆς.

“Η κρείδια τον ώφελθη δια την Κοινωνίη 2 Μαρτίου έκ της ίν
Χάλκη οίκασ τον. Η νευρώσιμη
απόλογη σύνταξη έψαχε το ναΐδαιον
Θεολογίας Σολής. Το σκή-
τον του μετεφέρθη έπι της οίκασ-
τον έν πορταί προ τοπίσταντο οι
Νεοκαπαδειάς, Σύνοντης, Αγχαίος
και Βεζός εις τὴν Θεολογικὴν
Σολῆλη και ἐνθά δην κενώσιμοις
απόλογην προεξάγοντος τον Πα-
τράρχου συμπαρατατουμένον διὸ
πάντον ανέζευκτον τὸν μελόν
την. Ι. Συνόδον. Εἰς τὴν κρείδαν
παρέστησαν ὁ Ἐλλην και ἔνοι
προερχονταί διότι ὡς γνωτῶν, δι
Πατράρχης ήτο τετυπωμένος δι
δικτύοντας παρασήμων και μεγαλο-

(*Ακολουθεῖ*) ΠΕΡΙΝΘΙΟΣ

Η ΕΚΟΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ Ε.

ΑΠΟ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΠΡΟ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΞΕΛΤΙΑΣ

Β· ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ ΙΔΑΚΕΙΜ Γ'

Ιούλιος 1901

1.—Η Α. Θ. Π. μετά των Συνοδικῶν μετέβη εἰς Χάλκην ἵνα προστὴν ἔχεταισαν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, εἰς ἣν προσεκλήθηντον καὶ παραστώσαν καὶ ο π. Πατριάρχης καὶ ο Μητροπολίτης Χαλκηδόνος καὶ Δέρκων.

2.—Τοῦ π. Πατριάρχου Κωνσταντίνου Ε' ἀκριβῶσταν τὴν ἐπιθυμίαν μᾶς συναντήσθη θιαστέρων μετόπι Πατριαρχικῆς δ. Μ. Ἀρχιδιδάκονος δ. Δευτερεύων καὶ δ. Τριτεύων μετόπι δύο κληρίσων μετέβησε εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τὸν συνάδεσσαν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν. Ο δύο Πατριάρχης συνομίλησαν θιαστέρων εἰς ήμερον.

—Εἰς πλήρωσιν τῶν ὁκτὼ χρησιμουών Ἐπισκοπικῶν θέσεων ἐν Ἑλλάδι ἐξελέγησαν 1) Θηβῶν καὶ Λεβαδείων δ. Ιεράπετρας Βλαχαίης 2) Εύρωντας δ. Σερφείμ Δομιτείης 3) Κεφαλλίνας δ. Δαμασκηνός Πολιθάρου 4) Καλαβρύτων δ. Φιλάρετος Γαννούδης 5) Ήλισσας δ. Δασιασκερῆς Σπαρατοπούλου 6) Γυθείου δ. Παρθένου Δημητρόπούλου 7) Γορτυνίας δ. Ιωάννης Μαρτίνος καὶ Κεφαληρίου δ. Εδύμηνος Κερβαδεᾶς.

3.—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς I. Συνόδου ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῆς προστοτάσθη τῷ Α. Θ. Π. προτερεύοντος Ἀρχιερεῖς ὁ μὲν Συρκοπεῖος Θεολογικῆς Σχολῆς Σταυρουπόλεως όπου τὸν πατέρα Σταυρουπόλεως δε τὸν Καραϊσκάκην Μ. τοῦ Γενούς Σχολῆς Πατριάρχην, τοῦ διοικήσαντος ὅπο τὸν ψυλλονήσιον τοῦ θρόνου.

4.—Πολυμελὴς ἐπιτοποιηθεῖσαν εἴη, Ἀμασοῦ ὑπέβαλε γραπτῶς προφορικῶς αἵτινας κατὰ τοῦ Αποτολίτου Ἀμασοῦ Ανθίμου.

5.—Ἐν τῇ συνέδρῳ τῆς Συνόδου ὀλένγκωθησαν οὐκανόματα συγχαρητήρια τὸν Καραϊσκάκην καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κηφαληρίου Κύπρου. Ἡ Α. Θ. Π. παρέθεσε τὴν γνῶμην νόμοποιον εἰς Κύπρον, οἱ δριστέων τοῦ καρυῷ ἀντρόσαστοι τοῦ Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Πατριαρχείου Ιεροσολύμων.

6.—Ο Μητροπολίτης Θεοσαλονίκης τηλεγραφικῷ ἀνήγγειλε τῇ I. Συνόδῳ τὴν ἐκλογὴν ὡς Ἐπισκόπου Αρσαμείρου, τοῦ βοηθοῦ Επισκόπου τοῦ Μητροπολίτου Εφέσου Εοδούλου Δαραθέου.

—Ο Πατριάρχης ἐπὶ Συνόδου επλέξε τὸ λύκομον τοῦ Μητροπολίτου Ἀμασείας ἐπανέστη τὴν ἀρχιερατικὴν δρᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοὺς προτὸς γράμματα ἔρωτα του. Τὸ ἔγκομιν τοῦτο ἀπεδέκθη ἡ I. Συνόδους, ἐμμένως οὗτος ἀποκρύπτασε τὸν κατὰ τοῦ ὡς θνω Μητροπολίτου στίάσους.

7.—Πλούσιον γεμάτη παρέθεσε χθες δ. Πατριάρχης Ιεροσολύμων Νεόφυτος καὶ διευδύννη τῆς Ἐπιπορικῆς Σχολῆς Γεώργιος Λανόπολος.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

κείσας Μονῆς τῶν Ἅγιων Ἀναργύρων.
9 Ιουλίου 1824.—Εἰς διαδοχὴν τοῦ Πατριάρχου Ανθίμου Γ' διπλέθηστος εἰς Σύδρυνην Οικουμενικός Πατριάρχης ἐξελέγη δ. Σερβόν Χρύσανθος.

10 Ιουλίου 1829.—Ο ἐν Νικαίᾳ διεμένων Οικουμενικός Πατριάρχης Μανουὴλ Β' ἐξέβοτο κανονικὴ Συνοδικὴν διάταξιν καθ' ἣν ἐπτρέπεται εἰς τοὺς κοράράκους Μητροπολίτας νοῦ μεταβέπτων τοὺς ἐπαπκόπτους τῶν ἀπὸ παρούσας εἰς παροκίαν τῆς ἐπαρχίας του.

ΠΕΡΙΝΦΙΟΣ